

Publicerad 2006-10-31 02:23 av Lotta Billerhag

En man och två saker

När jag träffade min make var han extremt duktig på uppmärksamhet. Han hade en otroligt skarp uppfattningsförmåga och missade inte mycket som fanns att missas. Han sa saker som \"Nu är det bäst vi köper bindor, Älskling, det är snart dax\".

Det sa han verkligen inte för att jag var sjövild av PMS besvär. Vi hade ju nyss träffats, för Guds skull. Besvären visade jag långt senare.

\"Visst är det dom här med vingar Du vill ha\" kunde han säga inne på matvarubutiken och ge mig en lektion om Always senaste nyhet. Sådana saker som jag inte ens själv hade koll på.

Han kunde efter en lång arbetsdag komma hem med en present i vackert papper. Som han för övrigt både valt och slagit in själv. Varje liten lock på presentsnöret följde exakt samma symetriska kurva. Identiskt.

Ovetande om syftet med denna överraskning, kastade jag mig in i duschen. Skrubgade ren var enda liten vrå. Drog fram röjsågen och ansade på de mest akrobatiska och undervegetations rikaste ställen. Toppade slutligen med dyr-parfymen och klev ut ur förvandlings rummet endast iförd leopard stringen.

Bara för att delges vetskapen om att presenten var till Svärmor som hade födelsedag. Alltså min egen mor.

En gång stod jag på Apoteket för att hämta ut ett recept. I ögonvrån såg jag min make systematiskt söka genom hyllornas utbud. Vid ett obehagat och alldeles för släpphänt ögonblick såg jag hur han vinkade till sig en expedit. I handen höll han den största tub glidmedel jag sett genom tiderna. Klick, utan tvivel hela 2 liter på tub.

Den stackars expediten tog på sina säkerligen 64½-åriga glasögon som hängde i ett band runt halsen. Studerade ingående baksidans innehållsförteckning och nickade instämmande i takt med min makes otroligt ingående frågor. \"Är den vattenbaserad?\" säger min make och gamm-skröplet tryckte tuben så nära glasögonen hon kunde för att försöka läsa den minimala texten. Vilket resulterade i att kontrasten i hennes röda kinder förstärktes. \"Är den här verkligen bra för min frus slemhinnor\" ropar han så hela Apotekets verksamhet avstannade.

Själv försökte jag räkna lysrören i taket samtidigt som jag förbannade alla etikettapparaters sega fart i hela universum. Innerligt övertygande försökte jag förklara att jag inte behövde veta biverkningarna på medicinen. Jag hade bråttom. Samtidigt gjorde jag Koko-tecknet med mitt pekfinger till kunden i kassan bredvid, pekande menande mot min make som jag för övrigt inte alls kände.

Plötsligt började min make ropa att jag skulle betala och viftade med den halvmeter långa tuben. Tydligt att den efter noggrann övervägning föll honom i smaken. Då vändes plötsligt alla blickar mot mig. Jag sliter åt mig medicinen och slängde fram en femhundring på disken. Mumlande \"behåll växeln\" kastade jag mig ut

genom dörren.

Det var då det!

Nu har min make blivit precis likadan som alla andra män. Det där i början måste ha krävt en enorm hjärnenergi, små ovetande kom i håg lappar och dessa märkliga ständiga larm på mobilen. Då.

Nu kan inte min make göra två saker samtidigt.

Om jag ber honom att köpa mjölk samtidigt som han sitter och knyter skorna, så slutar han knyta och börjar lyssna. När jag har pratat färdigt så fortsätter han knytandet. Och mjölken kommer hem.

Om min make står och borstar tänderna och jag frågar om han kan hämta yngel från dagis, dagen därpå, så gör han det. Om han gör ett stopp i borstandet vill säga. Fortsätter han att borsta, gud förbjude så ringer personalen förvirrat lagom vid femtiden.

Om min make lagar mat och telefonen råkar ringa så bränns maten oftast vid. Det är som att han måste \"höra\" korven stekas för att den ska bli bra.

Om min make hänger tvätt och jag samtidigt berättar att vi ska ha middagsgäster till helgen är han helt oförstående när jag tar upp det om Lördan igen. \"Det har jag aldrig hört. Det har Du aldrig sagt.\"

Vi kvinnor vi kan laga trerätters middag, tugga tuggummi, prata i telefon, dra upp vin korken, duka, måla naglarna på samma gång som vi bli påsatta bakifrån. Bara vi har en stor tub Klick i närheten.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lotta Billerhag med Poeter.se id #10619 innehar upphovsrätten